

Майбутнє для Америки і 18 липня 2020 року — номер шість

Прапор

Jeff Pippenger
2023-09-23

Після трьох з половиною днів Дух життя від Бога увійшов у них, і вони стали на ноги; і великий страх напав на тих, що бачили їх. І вони почули з неба гучний голос, який говорив до них: Підніміться сюди. І вони вознеслися на небо в хмарі; і їхні вороги бачили їх. Об'явлення 11:11, 12.

Після того як їх потоптали на вулиці, Ілля та Мойсей приймають Утішителя і тоді встають на ноги. Єзекіїлева долина кісток спершу чує шум, а потім переживає тремтіння, але в них усе ще не було подиху.

І пророкував я, як було мені наказано; і як я пророкував, зчинився шум, і ось — тремтіння, і кості зійшлися разом, кістка до своєї кістки. І я побачив — аж ось жили та плоть вирости на них, і шкіра покрила їх зверху; але подиху в них не було. Єзекііль 37:7, 8.

Коли тіла відновлені, вони чують послання чотирьох вітрів.

І сказав Він до мене: Пророкуй до вітру, пророкуй, сину людський, і скажи до вітру: Так говорить Господь Бог: Прийди від чотирьох вітрів, о подиху, і дихни на цих позабитих, щоб вони ожили. І я пророкував, як Він наказав мені, і подих увійшов у них, і вони ожили та стали на ноги свої — військо дуже велике. Єзекіїля 37:9, 10.

Усі пророки вказують на кінець світу, тож уривок з книги Єзекіїля створює дилему для тих, хто прагне уникнути звістки двох пророків одинадцятого розділу Об'явлення. Звісно, для тих, хто хоче відкинути цю звістку, найлегша брехня, яку вони можуть собі сказати, полягає в тому, що одинадцятий розділ Об'явлення — це лише історичний опис Французької революції і він не має жодного застосування до кінця світу. Але якщо ви приймаєте тезу, що навіть одинадцятий розділ Об'явлення вказує на кінець світу, тоді ви мусите узгодити той факт, що могутнє військо наприкінці світу, яке проголошує третю ангельську вістку гучним кличем, описане як мертве і воскресле ще до того, як стати на ноги як Боже військо.

І сказав Він мені: Сину людський, ці кістки — увесь дім Ізраїля; ось вони кажуть: «Наші кістки висохли, і наша надія загинула; ми відсічені». Тому пророкуй і скажи їм: Так говорить Господь Бог: Ось, народе мій, Я відкрию ваші могили і виведу вас із ваших могил, і введу вас у землю Ізраїля. І пізнаєте, що Я — Господь, коли відкрию ваші могили, народе мій, і виведу вас із ваших могил, і введу Духа Мого в вас, і ви оживете, і поселю вас у вашій землі; тоді ви пізнаєте, що Я, Господь, сказав це і звершив, — говорить Господь. Єзекіїля 37:11-14.

Христос вознісся на небо в хмарі, і Він повернеться з хмарами, а хмари символізують ангелів. Мойсей та Ілля возносяться на небо в хмарі, яка символізує вістку третього ангела, що летить посеред неба під час недільного закону у Сполучених Штатах. Мойсей та Ілля возносяться на небо під час недільного закону у зв'язку з вісткою ісламу.

Ісая вказує на багато істин, пов'язаних із цією історією, і робить це в тому самому уривку, на який посилався Ісус, щоб окреслити своє служіння. Він навів пророків Іллю та Єлисея як приклади того, що пророче послання не приймається їхніми співвітчизниками, і це відразу розлютило членів церкви в Назареті, і вони шукали нагоди вбити його.

Дух Господа Бога на мені; бо Господь помазав мене проповідувати добру звістку смиренним; Він послав мене перев'язати зраних серцем, проголосити полоненим свободу, і відчинення темниці для зв'язаних; щоб проголосити рік благовоління Господнього і день помсти нашого Бога; щоб утішити всіх, хто сумує; щоб дати тим, хто сумує в Сіоні, красу замість попелу, олію радості замість жалоби, одягу хвали замість духа пригніченості; щоб їх називали деревами праведності, насадженням Господнім, щоб Він прославився. І відбудують давні руїни, піднімуть колишні спустошення, і відновлять спустошені міста, спустошення багатьох поколінь. І чужинці стоятимуть і пастимуть ваші отари, а сини чужоземців будуть вашими орачами та виноградарями. А вас назвуть Священиками Господніми; люди називатимуть вас Служителями нашого Бога; споживатимете багатства народів, і їхньою славою будете хвалитися. За вашу ганьбу матимете подвійне; і замість посоромлення вони радітимуть своїй частці: тому на своїй землі вони посядуть подвійне; вічна радість буде їм. Бо Я, Господь, люблю правосуддя, ненавиджу грабунок для всепалення; і я спрямую їхню працю в істині, і укладу з ними вічний заповіт. І їхнє насіння буде знане серед народів, а їхнє потомство — серед людей: усі, хто їх побачить, визнають їх, що вони — насіння, яке Господь благословив. Дуже радітиму в Господі, душа моя радітиме в Бозі моєму; бо Він зодягнув мене в шати спасіння, покрити мене ризою праведності, як жених, що прикрашає себе оздобами, і як наречена, що прикрашає себе своїми коштовностями. Бо як земля вирощує свій паросток, і як сад дає зійти посіяному в ньому; так Господь Бог дасть зійти праведності та хвали перед усіма народами.

За Сіона ради не замовкну, і заради Єрусалима не втишуся, доки праведність його не вийде, мов сяйво, а спасіння його — мов світильник, що горить. І побачать народи твою праведність, і всі царі — твою славу; і назвуть тебе новим ім'ям, яке наречуть уста Господні. І будеш у руці Господа вінецем слави і царською діадемою в руці Бога твого. Не будеш уже зватися Покинута, і земля твоя не буде вже зватися Спустошена; але назвуть тебе Хефці-Ба, а землю твою — Беула, бо Господь уподобав тебе, і земля твоя буде заміжня. Бо як юнак одружується з дівою, так сини твої одружаться з тобою; і як радіє жених над нареченою, так радітиме над тобою Бог твій. На стінах твоїх, Єрусалиме, Я поставив сторожів; вони не замовкнуть ні вдень, ні вночі. Ви, що згадуєте Господа, не мовчіть. І не давайте Йому спочинку, аж поки не утвердить і не поставить Єрусалима на хвалу на землі. Господь присягнув Своєю правицею і раменом сили Своєї: Воістину, не віддам більше твого зерна на поживу ворогам твоїм, і сини чужинця не питимуть твого вина, за яке ти трудився; але ті, що зібрали його, їстимуть його і

хвалитимуть Господа, а ті, що зносили його, питимуть його у дворах Моєї святині.
Проходьте, проходьте брамами; готуйте дорогу народові; насипайте, насипайте шлях;
приберіть каміння; підійміть знамено для народу. Ось, Господь проголосив аж до кінців
землі: Кажіть дочці Сіону: Ось, приходить твоє спасіння; ось, заплата Його з Ним, і діло
Його перед Ним. І називатимуть їх: Народ святий, Викуплені Господа; а тебе назвуть:
Розшукувана, Місто не покинуте. Ісаїя 61:1–62:12.

Господь укладає «вічний завіт» зі ста сорока чотирма тисячами, які раніше були «покинуті»,
але згодом стають «містом», яке «не покинуте». Вони були «спустошені» й мертвими на
вулиці. Ісаїя називає їх «Священиками Господніми», «служителями» Господа, «святим
народом» і «сторожами» на мурах Сіону.

На відміну від тих, що тішилися з їхніх мертвих тіл, Бог тоді тішиться ними "як жених
тішиться нареченою." Тоді наречену було приготовано. Як і в обітниці для Філадельфії,
Господь дає їм "нове ім'я," і визначає їхнє ім'я як "Хефціба" та "Беула." "Хефціба" означає
"моє уподобання в ній," а "Беула" означає "вступати в шлюб." Господь бере шлюб із тими,
кого представляють Ілля та Мойсей.

Завдання, яке їм дано, полягає в приготуванні шляху для Другого Пришестя Христа через
проповідання "благої звістки" про Христа та Його праведність "аж до кінця світу." Вони
були помазані Утішителем під час виливання Духа і тоді будуть піднесені "як знамено", як
"великий голос із неба" каже "до них: Підніміться сюди." Вони тоді будуть "як вінець слави"
та "царська діадема" в руці Господа. Захарія називає той самий вінець знаменом і водночас
відносить цю подію до часу пізнього дощу.

І Господь, Бог їхній, спасе їх того дня, як отару Свого народу; бо вони будуть, немов
каміння корони, піднесені як знамено над Його землею. Бо яка велика Його доброта, і
яка велика Його краса! Зерно звеселить юнаків, а молоде вино — дівчат. Просіть у
Господа дощу в час пізнього дощу; і Господь зробить ясні хмари й дасть їм зливи дощу,
кожному — траву на полі. Захарія 9:16–10:1.

Вони будуть «отарою Його народу», але в Господа є ще одна отара, яка тоді ще перебуває у
Вавилоні, і яку Він також покличе. Їхньою працею буде відбудувати «старі» руїни та
відновити «спустошення» багатьох поколінь. Це будуть ті, хто повернеться й відновить
стародавні стежки, які були відкинута й приховані в межах Адвентизму та поза
Адвентизмом. Вони повернуться до міллеритських основоположних істин і представлять їх
у чистоті Лаодикійському Адвентизму, а також понесуть вістку тим, хто поза Адвентизмом,
щодо «старих» істин, пов'язаних із Божим законом, особливо щодо суботи. Роблячи це,
вони використовуватимуть історії багатьох поколінь, щоб проілюструвати нову історію.
Їхня праця відбуватиметься під час пізнього дощу, коли суди Божі на землі. Коли Господь
Своєю правицею підніме їх як стяг, увесь світ, що раніше радів з того, що їхні мертві тіла
лежали на вулиці, побачить стяг і почує попереджувальну сурму сторожів.

Усі ви, мешканці світу і жителі землі, дивіться, коли він підіймає стяг на горах; і коли
він трубить у сурму, слухайте. Ісаїя 18:3.

В одинадцятому розділі Одкровення, коли ті, хто радів над їхніми мертвими тілами, побачили, що вони встали, «великий страх упав на тих, хто їх бачив».

Тоді асирієць упаде від меча, та не від меча сильного чоловіка; його пожере меч, та не меч чоловіка нищого; але він утече від меча, і його юнаки зазнають поразки. І він через страх подасться до своєї твердині, а його князі злякаються стяга, говорить Господь, чий вогонь на Сіоні, а його горно — в Єрусалимі. Ісаїя 31:8, 9.

Усі свідчення пророка сходяться в книзі Об'явлення. Асирієць представляє північного царя в одинадцятому розділі книги Даниїла, віршах сорок–сорок п'ять, який приходить до свого кінця, і ніхто не допоможе йому. Коли сто сорок чотири тисячі, які є Божими сторожами, затрублять у сурми, увесь світ почує й злякається. Ті, кого представляють двоє пророків, будуть "помазані" Утішителем "проповідувати добру звістку", тобто "звістки зі сходу та з півночі", що "непокоять" північного царя в одинадцятому розділі книги Даниїла, сорок четвертому вірші, і це означає початок переслідування під час кризи недільного закону. Того часу язичники відгукнуться на вістку вийти з Вавилону і прийдуть, щоб приєднатися до священників Господа, які також представлені як "корінь Єсея", тим самим окреслюючи біблійний метод, який вони використовують, щоб представити перестережене послання язичникам.

І того дня постане корінь Єсея, що стане знаменом для народів; до нього звернуться язичники, і спочинок його буде славний. І станеться того дня, що Господь знову, вдруге, простягне свою руку, щоб повернути решту свого народу, що залишиться, з Ассирії, і з Єгипту, і з Патросу, і з Кушу, і з Еламу, і з Шінару, і з Хамату, і з островів моря. І він підніме знамено для народів, і збере вигнанців Ізраїля, і згромадить розсіяних Юди з чотирьох кінців землі. Ісаїя 11:10-12.

Господь зібрав Свій народ 11 вересня 2001 року через звістку, яка визначила напад ісламу як настання третього горя. Господь знову, удруге, збирає Свій народ після того, як вони були мертвими на вулиці. Коли Він це робить, зібраних називають «вигнанцями Ізраїлю», «розпорошених Юди». Їх вигнали на вулиці 18 липня 2020 року, але їх збирають удруге, щоб бути прапором, який збирає іншу Божу отару, що ще перебуває у Вавилоні. Збирання тих, хто ще у Вавилоні, починається з недільного закону у Сполучених Штатах, який є другим із двох голосів у вісімнадцятому розділі Об'явлення.

Перше зібрання відбулося 11 вересня 2001 року, коли іслам ударив по Сполучених Штатах. Як прапор, який має бути зібраний удруге, їх представлено як корінь Єсея, що є символом праці Альфи й Омеги, який ілюструє кінець чогось його початком. Перше зібрання було позначене ісламським ударом по Сполучених Штатах і ілюструє та ідентифікує ісламський удар по Сполучених Штатах як друге зібрання. Коли корінь Єсея стане прапором для язичників, його «спочинок» буде славним, бо цей прапор поведе тих, хто ще у Вавилоні, назад до біблійної стародавньої стежки суботи сьомого дня, тим самим позначаючи підняття прапора для язичників під час кризи недільного закону.

«Стяг» спочатку переживає процес очищення, який було проілюстровано в третьому розділі Малахії, двома очищеннями храму Христом і, звісно, притчею про десять дів наприкінці міллерітського руху. Процес очищення на початку повторюється в кінці буквально до літери й представлений Ісаєю у зв'язку з єдиною таблицею, яку зазначено в книзі. Відступництво адвентизму — це підроблена таблиця, створена 1863 року, щоб відкинути й замінити дві таблиці, зазначені в книзі Авакума, розділ другий.

А тепер іди, напиши це перед ними на таблиці, і запиши в книзі, щоб було на прийдешні часи, навіки-віків: Що це народ бунтівний, діти брехливі, діти, які не хочуть слухати Закону Господнього; які кажуть провидцям: Не бачте; а пророкам: Не пророкуйте нам правди, говоріть нам приємне, пророкуйте обмани; відступіться з дороги, зверніть із стежки, усуньте від нас Святого Ізраїлевого. Тому так говорить Святий Ізраїлів: За те, що ви зневажили це слово й покладаєтесь на утиск і криводушність та на це спираєтесь, тому це беззаконня буде для вас, мов пролом, готовий упасти, що випинається у високому мурі, чия руїна приходить раптом, у мить. І він розтрощить його, як коли розбивають посуд гончара на друзки; не пожаліє, так що в уламках не знайдеться й черепка, щоб узяти жар із вогнища або зачерпнути води з ями. Бо так говорить Господь Бог, Святий Ізраїлів: У навершенні та спокої — ваше спасіння; у тиші та довірі — ваша сила; та ви не захотіли. І ви сказали: Ні, бо ми втечемо на конях,— тому й утечете; і: Ми поїдемо на прудких,— тому й ваші переслідувачі будуть прудкі. Тисяча втікатиме від погрози одного; від погрози п'ятох ви втікатимете, аж поки не залишитеся як щогла на вершині гори і як знамено на пагорбі. І тому Господь чекатиме, щоб виявити до вас милість, і тому піднесеться, щоб помилувати вас; бо Господь — Бог правосуддя: блаженні всі, що на Нього чекають. Бо народ житиме в Сіоні, в Єрусалимі; ти вже більше не будеш плакати: він дуже змилюється над тобою на голос твого крику; як тільки почує його, відповість тобі. Ісаїя 30:8–19.

У 1863 році адвентизм розпочав процес відкидання пророчого послання Вільяма Міллера, представленого на двох священних таблицях Авакума. Ісус ілюструє кінець початком. У цьому уривку бунтівники на початку адвентизму також представляють бунтівників наприкінці адвентизму. В обох випадках бунт означає відкидання пророчого послання та методології кожної з цих історій, коли вони кажуть «провидцям»: «Не бачте», а «пророкам»: «Не пророкуйте нам істину, говоріть нам лестоші, пророкуйте обмани».

Вони також вирішують залишити шлях, коли проголошують: «Відійдіть з дороги, зверніть зі стежки, щоб Святий Ізраїлів перестав бути перед нами». Шлях праведних — це «давні стежки» з шостого розділу Єремії, вірші 16 і 17. Бунтівники вирішують не ходити у фундаментальних істинах і не дослухатися до звуку сурми, у яку трублять сторожі, яких піднесено, що представляють міллерітський рух і рух Future for America.

Так говорить Господь: Станьте на дорогах і погляньте, і спитайте про давні стежки, де є добра дорога, і ходіть нею, і знайдете спочинок для ваших душ. Але вони сказали: Не підемо нею. Також Я поставив над вами сторожів, кажучи: Прислухайтесь до звуку сурми. Та вони сказали: Не будемо прислухатися. Тому слухайте, народи, і знайте, громадо, що є серед них. Слухай, земле: ось Я наведу лихо на цей народ, навіть плід

їхніх думок, бо вони не прислухалися до Моїх слів, ані до Мого Закону, але відкинули його. Єремія 6:16-19.

Відмова бунтівників ходити стародавніми стежками також подається як їхнє бажання «щоб Святий Ізраїлів перестав бути перед ними», і означає відкинення вістки опівнічного крику, яка ґрунтується на Альфі й Омезі, що ілюструють кінець адвентизму його початком.

Позаду них, на початку шляху, було встановлено яскраве світло, яке, як сказав мені ангел, було «опівнічним криком». Це світло сяяло вздовж усього шляху й освітлювало їм дорогу під ногами, щоб вони не спіткнулися.

Якщо вони не відводили очей від Ісуса, який був просто перед ними, ведучи їх до міста, вони були в безпеці. Але невдовзі дехто стомився і казав, що місто дуже далеко, і що вони сподівалися увійти до нього раніше. Тоді Ісус підбадьорював їх, піднімаючи Свою славу правди, і з Його руки виходило світло, яке коливалося над адвентською групою, і вони вигукували: «Алілуя!» Інші необачно відкидали світло позаду них і казали, що це не Бог вивів їх так далеко. Світло позаду них згасло, залишивши їхні ноги в цілковитій темряві, і вони спотикалися та втрачали з очей орієнтир і Ісуса, і падали зі стежки вниз, у темний і злий світ унизу. Християнський досвід і вчення Еллен Г. Вайт, 57.

Процес очищення, представлений Опівнічним Криком, утворює дві групи поклонників, а тридцятий розділ Ісаї представляє нестачу олії в нерозумних дів як нездатність узяти воду чи вогонь, які обидва є символами Утішителя, коли Ісаїа пише: "чия руїна приходить раптово, в одну мить. І він розіб'є його, як розбивають посуд гончаря, що ламається на шматки; він не пощадить, тож у його розтрощенні не знайдеться й черепка, щоб узяти вогню з вогнища або зачерпнути води з ями." Їхній суд настає "раптово", як це представлено криком опівночі, і тоді вони виявляють, що надто пізно здобути олію. Вогонь і вода у свідченні Ісаї — це просто інше представлення олії в притчі про десять дів. Олія, вода й вогонь символізують характер; вони представляють звістку, а також присутність Утішителя. Жоден із цих символів неможливо здобути, коли суд над десятьма дівами "настає раптово, в одну мить". Тоді вже запізно.

Єдина безпека — у «поверненні», що є обітницею, даною Єремії, коли він представляв тих, хто був розчарований під час першого розчарування. Якби Божий народ повернувся до Нього, Він повернувся б до них, але бунтівники відмовляються, і світло, що освітлювало шлях, згасло. Світло на початку було Опівнічним криком, а шлях уперед освітлювала слава правди Христа аж до вічності. Христос ішов попереду тих, хто був на шляху, і світло позаду мусить бути тим самим світлом, бо Христос ілюструє кінець шляху початком шляху. Опівнічний крик був і є теперішньою істиною.

Мені часто вказують на притчу про десять дів, з яких п'ять були мудрі, а п'ять — нерозумні. Ця притча вже виконалася і ще виконається до останньої літери, бо вона має особливе застосування до цього часу і, подібно до звістки третього ангела, виконалася і надалі залишатиметься нинішньою істиною аж до кінця часу. Review and Herald, 19

серпня 1890 року.

Бажання усунути Святого з-перед них є відкиданням не лише Христа, а й Христа як Альфу й Омегу. Це відкидання звістки опівнічного кличу. Звістка опівнічного кличу на початку адвентизму була виправленням невдалого передбачення.

Бунтівники, які відкинули «старі стежки» і створили фальшиву «таблицю», відокремлену від праведних, представлених у виконанні Опівнічного Крику міллеритським рухом. Тоді «тисяча» втекла «від докору одного», і рух раптово скоротився з п'ятдесяти тисяч до п'ятдесяти. Вони втекли через той «докір», що походив від «п'яти» мудрих дів, які сказали їм, що не мають елею, щоб поділитися, і що їм слід піти й купити власний елей.

Відокремлення нерозумних від мудрих залишило мудрих дів «як маяк на вершині гори і як знамено на пагорбі». Бунт нерозумних дів 22 жовтня 1844 року проілюстрував бунт 1863 року, бо 22 жовтня 1844 року був початком дев'ятнадцяти років, які представляють кінець «семи часів» Левита, двадцять шостий розділ. Нам ще є що сказати на цю тему, але бунт 1844 року був прообразом бунту 1863 року і позначає момент, коли була створена фальшива таблиця.

Страх, який переживають нерозумні діви, — це страх, який зображено, коли мудрі діви оживають і встають на ноги. Тоді вже надто пізно, щоб оговтатися від розчарування 18 липня 2020 року, а далі має відбутися вознесіння на небо, яке станеться під час недільного закону. Саме тоді станеться великий землетрус.

І тієї ж години стався великий землетрус, і впала десята частина міста, і в землетрусі було вбито сім тисяч людей; а решта злякалися і віддали славу Богові неба. Друге горе минуло; і ось скоро прийде третє горе. Об'явлення 11:13, 14.

Одинадцятий розділ книги Об'явлення вказує, що під час Французької революції впала десята частина міста, і в тій історії держава Франція — нація, що складалася з двох пророчих рогів, представлених як Содом і Єгипет, — була повалена. Два роги Франції є прообразом двох рогів Сполучених Штатів.

Згідно з пророцтвом, Франція була одним із десяти царств, що представляють язичницький Рим у сьомому розділі книги Даниїла, і тому десята частина царства (міста) впала. Насправді з тих десяти рогів сьомого розділу Даниїла, які зрештою поставили папство на трон землі в 538 році, Франція була головним царством, що утвердило папство. Як одна з десяти влад сьомого розділу Даниїла, Франція є прообразом ролі дворогого звіра, що виходить із землі, з тринадцятого розділу Об'явлення. Сполучені Штати виконують для папства ту саму роль наприкінці, яку Франція виконала на початку. Сполучені Штати є головною силою серед десяти царів, що представляють Організацію Об'єднаних Націй, і падають під час землетрусу недільного закону. Ми розглянемо ці вірші детальніше в наступній статті.

Одна з основних думок цієї статті полягає в тому, що це послання, яке піднімає Божий народ на ноги, адже Утішитель, який піднімає їх на ноги, символізує елей, що не лише

означає Святого Духа, але й звістки, які Бог посилає Своєму народові. Послання одинадцятого розділу Об'явлення, яке піднімає Мойсея та Іллю на ноги, також представлене обітницею, даною Єремії.

Тому так говорить Господь: Якщо ти повернешся, то Я знову приведу тебе, і ти станеш переді Мною; і якщо ти відділиш дорогоцінне від негідного, то будеш як Мої уста: нехай вони повертаються до тебе, а ти не повертайся до них. І Я зроблю тебе для цього народу укріпленою мідною стіною: і вони воюватимуть проти тебе, але не подолають тебе, бо Я з тобою, щоб спасати й визволяти тебе, говорить Господь. І Я визволю тебе з руки безбожних і викуплю тебе з руки жорстоких. Єремії 15:19-21.

Ісає звернувся з тим самим закликом, коли сказав: "Бо так говорить Господь Бог, Святий Ізраїлів: У навернення та спокої спасетесь." Ісає додав, що це "навернення" було пов'язане з часом зволікання у притчі, бо він писав: "І тому Господь чекатиме, щоб виявити до вас милість, і тому Він піднесеться, щоб помилувати вас: бо Господь — Бог правосуддя: блаженні всі, що чекають на Нього."

Привілей бути «устами» Бога, як зазначив Єремія, — це привілей говорити від імені Бога в час, коли Сполучені Штати «говорять як дракон». Слова, які тоді промовить Божий народ, будуть застереженням проти знака папського звіра. Щоб взяти участь у тому славному русі, потрібно, щоб ми повернулися.

Якщо ти повернешся, Ізраїлю, — говорить Господь, — повернись до Мене; і якщо усунеш свої гидоти від Мого обличчя, тоді не будеш блукати. І будеш клястися: Живий Господь! — у правді, у суді та в праведності; і народи будуть благословлятися Ним, і Ним будуть хвалитися. Бо так говорить Господь до чоловіків Юди та Єрусалима: Зорайте вашу цілину, і не сійте між терням. Обріжтеся для Господа і зніміть крайню плоть вашого серця, мужі Юди та мешканці Єрусалима, щоб не вийшов, немов вогонь, Мій гнів і не палив так, що ніхто не зможе його погасити, через зло ваших учинків. Оголосіть у Юді й оповістіть у Єрусалимі; і скажіть: Трубіть сурмою в краю; кличте, зберіться, і кажіть: Збирайтеся, і ходімо до укріплених міст. Підійміть знамено до Сіону: відступайте, не зупиняйтеся, бо Я навожу з півночі лихо і велике спустошення. Лев вийшов із своєї гущавини, і губитель народів рушив у дорогу; він вийшов зі свого місця, щоб спустошити твою землю; і твої міста будуть спустошені, без мешканця. Єремії 4:1–7.

Але Дух Господній зійшов на Гедеона, і він затрубив у сурму; і Авіезеритяни зібралися за ним. І він послав посланців по всій Манасії; яка також зібралася за ним: і він послав посланців до Ашера, і до Завулону, і до Нафталі; і вони вийшли назустріч їм. Суддів 6:34, 35.